

RAMON LLULL:

Va néixer de pares barcelonins a Palma de Mallorca l'any 1232 i va morir l'any 1316. Va viure a l'època feudal, però la seva vida no va ser la de una persona del feudalisme. No va néixer en cap castell ni la seva infantesa es desenvolupa en un àmbit social exclusivament feudal, ben al contrari, en una ciutat, on els catalans, cristians conqueridors, van conviure amb una presència de població sotmesa, els musulmans. Durant la seva joventut estigué vinculat a la casa reial.

Va dir que en la seva vida se li va aparèixer Crist crucificat un total de cinc cops i ho va interpretar com una crida; de tal manera que ho va abandonar tot (família i casa inclosos) i va viatjar per arreu del món per tal de convertir els infidels a la seva religió. Una de les finalitats del fet que escrivís era aquesta.

Va ser el creador del català en prosa, pel que ha arribat a ser un dels escriptors més universals de la cultura catalana. Va esdevenir filòsof, teòleg, novel·lista i poeta. Obert al món, va viatjar per tot l'horitzó conegut i va escriure en àrab, llatí i català. Per aprendre àrab li va dir a un servent que tenia d'aquesta religió i va fer que li ensenyés la seva llengua.

EL LLIBRE DE LES MERAVELLES:

El *Llibre de les meravelles* és una enciclopèdia que recopila el diàleg entre mestre i deixeble, el protagonista del qual és el deixeble, Fèlix; i el seu mestre, el seu pare. El jove Fèlix, tot seguint els consells del seu pare, recorre el món, meravellant-se de les seves meravelles fetes per Déu, el gran creador. El llibre de les meravelles consta de deu parts o llibres més petits dedicats respectivament a Déu, als àngels, al cel, als elements, a les plantes, als metalls, als animals, a l'home, al paradís i a l'infern. Tots aquests llibres estan encadenats entre ells, ja que és la progressió del temps en que Fèlix va descobrir les meravelles del món. En tot el conjunt podem trobar un gran nombre d'exemples que serveixen per reforçar les teories i pensaments de l'autor i així facilitar-ne la comprensió.

EL LLIBRE DE LES BÈSTIES DESCRIPCIÓ:

El *Llibre de les bèsties* és una breu i deliciosa novel·leta moral on l'univers dels animals projecta el món dels homes. Els protagonistes són els animals, els quals reproduïxen simbòlicament el comportament humà. La narració, dividida en set capítols, va precedida d'una introducció clarament deslligada de la resta de l'obra, on Fèlix és només apareix simplement com a espectador-narrador de l'història. A més a més, afegeix un petit epíleg on diu q vol fer arribar El llibre de les bèsties en mans del rei perquè s'adoni que el món dels animals reflecteix el dels humans.

El *Llibre de les bèsties* és una sàtira de les ambicions humanes. Ramon Llull intercala un episodi novel·lesc en el qual les bèsties actuen segons la psicologia que a cada una d'elles és atribuïda nombroses vegades, i així el món dels animals, simbolitzat en la cort reial del Lleó, esdevé una caricatura del món dels homes.

Aquest llibre no és una sàtira antifeudal, sinó de la mala política del rei. El llibre podria servir per a instruir als reis i aquesta idea es repeteix durant el llibre.

EL LLIBRE DE LES BÈSTIES RESUM:

De l'elecció del rei: Moltes bèsties estaven elegint qui havia de ser el rei. Va sortir elegit el Lleó, encara que el Bou s'hi oposés ja que creia que el Lleó era un animal ferotge i carnívor, i que es menja la resta de bèsties, pel que va proposar com a rei al Cavall. Na Renard va defensar el Lleó ja que viu de les sobres del seu menjar. Després d'un parlament, el rei i els seus companys tingueren gana i van decidir, aconsellats per Na Renard, de

menjar-se el fill del Cavall i el Bou. Aquests indignats van anar al poble a cercar esperança, però hom va fer arar la terra al Bou i va fer cavalcar al Cavall. El Bou anava a ser matat per servir de menjar als homes, pel que va recomanar al Cavall que fugís amb el Lleó.

Del consell del rei: El Lleó va anunciar que necessitava un consell i elegiren l'Ós, el Lleopard, el Linx, la Serp i el Llop. Na Renard, en no ser escollida, va explicar al rei q seria millor d'agafar bèsties amb menys poder (herbívores) ja que així se sentiria superior el Lleó. Els herbívors estaven d'acord i pensaven que elles i Na Renard Havien de ser del Consell. El Lleopard i el Linx S'adonaren que Na Renard manipulava al rei, i van fer el possible perquè no entrés, ja que, a més a més, tenia el suport dels herbívors. El Lleopard va dir al rei que Na Renard era molt astuta i posaria fi al poder del Lleó com a rei. Aquest, en entendre-ho, va fer entrar al gall a la cort.

De la traïció que Na Renard tractà del rei: Na Renard va pensar un pla per venjar-se del rei: va prometre a l'Orifany que faria el possible per destronar al Lleó, i que així l'Orifany pogués ser rei. Aquest no se'n refiava per por a la traïció i Na Renard amb por que el descobrís li va dir que faria tot el q volgués i que podria guanyar al rei amb astúcia i matar-lo.

En qual manera Na Renard fo porter del rei: A la cort es va decidir que el Ca i el Gat serien porter i cambrer respectivament. Na Renard va marxar a buscar al Bou , aquest li explica lo dura q és la vida amb els humans i Na Renard li diu que es quedi en un prat bramulant ben fort, d'aquesta manera tots els animals s'espanten. Na Renard diu que anirà a veure quin problema hi ha per solucionar-lo. Parla amb el bou i li diu que demani perdó al rei, ell ho fa, posant com a excusa la maldat dels humans. Na Renard guanya molt de prestigi. Na Renard proposa que s'enviïn ambaixadors al rei dels homes per tal d'evitar enfrontaments. També proposa que els ambaixadors siguin els que li han posat problemes: Lleopard, Onça, Gat, Ca) D'aquesta manera, Na Renard ascendeix a porter.

Dels missatgers que el Lleó tramès al rei dels hòmens: Els ambaixadors parlaren amb el rei dels humans. Aquest acceptà els regals. Durant el banquet va aparèixer un pobre dient que tots eren males persones ja que no se'n recordaven de Déu. El rei es defensà dient que ell era bo i misericordiós però que no perdonaria cap pecat per injust que fos. El Linx i el Lleopard comentaren l'incident amb el hostaler, i aquest els digué que el rei s'aprofitava dels seus ciutadans. Mentrestant Na Renard aconsella al rei que es casi amb la Lleoparda ja que la troba molt bella. Quan l'ambaixada tornà i el Lleopard s'assabentà del que el rei havia fet amb la Lleoparda, aquest s'enfurismà.

De la batalla del lleopard i l'Onça: El Lleopard culpà al Lleó de la traïció i va voler enfrontar-se amb el Lleó, el que guanyés, tindria la raó. El Lleó no va voler enfrontar-se i el Linx es va oferir per substituir-lo. Va guanyar el Lleopard i va demostrar la culpabilitat del Lleó. La Serp va dir que des que el Bou i Na Renard havien entrat a la cort van sorgir els problemes. El Bou es va excusar dient que ell havia estat manipulat per Na Renard, i aquesta enfurismada per la traïció del Bou, com que passaven gana a la cort, va decidir que podien menjar-se al Bou. El Gall va proposar de afegir més animals a la Cort ja que només hi era ella, però Na Renard va dir que millor era de només tenir una persona, perquè hi havia menys discussions. El Gall temia a Na Renard i va dir que no se'n fiava d'ella perquè tard o d'hora el mataria. I Na Renard el va matar davant del rei..

De la mort de Na Renard: Na Renard va dir a l'Orifany que ja era hora que el rei morís i el pla era el següent: Faria creure al rei que el senglar el vol matar i al senglar li diria que el rei el vol matar, d'aquesta manera estarien enfrontats. Hi hauria una baralla en la que lògicament guanyaria el rei, però com aquest ja no tindria forces Na Renard aprofitaria per matar-lo. L'Orifany acceptà, però va pensar d'enganyar-la i va dir a Na Renard que volia q hi haguessin uns testimonis d'aquest tracte, i elegiren al Conill i al Peó que li eren enemics a Na Renard. L'Orifany va anar a parlar amb el rei i el Senglar i els explicà el que Na Renard volia fer, i per demostrar-ho va fer parlar al Conill i al Paó, així que el Lleó matà per fi a Na Renard.

EXIMPLIS:

Aquest element es va potenciar molt sobretot a partir del s. XIII, tant és així que es va convertir en un important mitjà de comunicació de masses omnipresent en la predicació adreçada al poble.

Aquestes petites històries eren un recurs molt utilitzat pels predicadors per atraure l'atenció del a gent senzilla i facilitar la comprensió i la retenció dels conceptes religiosos i morals. Al *Llibre de les bèsties*, Llull utilitza els exemples per mostrar pautes de conducta, tant per la via positiva com per la negativa. A vegades l'utilitza per fer recomanacions o simplement per reforçar les seves teories.

ELS ANIMALS:

Els animals han constituït al llarg de la història un eix ben important de la producció de molts escriptors i en general de molts artistes. De vegades se'ls ha utilitzat com a representació de les virtuts i sobretot dels defectes dels homes. D'altres, en una època ben determinada de la nostra història, com un mitjà de fugir de la censura. En multitud de jocs i endevinalles apareixen com a protagonistes.

OPINIÓ PERSONAL:

Aquest llibre m'ha sorprès una mica. Al principi pensava que no tindria una trama entretinguda, però al final m'he adonat que sí. Reflecteix clarament el món dels humans a partir dels animals. Només començar també pensava que se'm faria molt llarg a causa del català antic que utilitza, ja que al principi em costava molt entendre les paraules, però a mesura que anava avançant era més fàcil d'entendre. Aquesta ha sigut per a mi la única dificultat d'aquest llibre.

EL LLIBRE DE LES BÈSTIES

Ramon Llull